

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Börmentelen levelek csak ismert keszektől fogadhatók el.
Észrevétel nem adható vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozás minden garmondor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:
Hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes sor után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetést a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A nyelv hatalma.

Nem téved aki azt mondja, hogy a nemzetek életében óriási szerep jutott a nyelv számára. Ami a nap a természet kebelén, ugyan az a nyelv, a népek világában: fény és melegség központja. Fényt lövell a közélet észvilágába, hogy ébredésre keltse az értelem alvó gyermekét s látkört teremtsen számára, melynek gyűrűzetén belől mint a méhecske szabadon repülhet virágról virágra az édes méz után. Meleget hinteget a kebel földjére, hogy édes gyümölcsös érlelje a szivekben az érzelmek fejlődő virágait azok számára, kik tántorogva járnak az élet utain.

Némelyek szerint a nyelvnél hatalmasabb tényező a nemzetek életében az anyagi jólét. Mert amely nép nem halad az nem is él. Márpedig a haladás ösvényének göröngyeit csakis a jólét keze képes elegyengetni s a haladás kerekeit mozgásba hozni.

Igaz! de merné-e valaki tagadásba hozni, hogy mint egyesek, épen úgy nemzetek életében is a haladásnak az anyagi eszközök mellett az öntudat vezérfényére is van szüksége, enélkül világba bocsátott gőzmozdony minden a haladás érdekében hozott anyagi áldozat. Azt pedig a tapasztalás igazolja, hogy a nemzeti öntudat félszke a nemzeti nyelv. Eszerint valamely nemzet életében a haladás anyagi tényezői mellett helyet kell jelölnünk a nemzeti nyelv számára is.

Mások szerint első rangú tényező az államok életében a nemzeti közérzet. Ez olvasztja egybe a sziveket; egyesíti a lelkeket a nem egy nyelvűek között is. Ez aza a szent föld, melyben a hazafiság kenyérfája gyökerezik.

Ki merne szót emelni a meny emez

TÁRCSA.

Budapest, 1885. november 26.

Jaj, hadd fujjam ki magam! Nagyon sok a beszámolni valóm! Azt se tudom, hol kezdjem, mivel kezdjem. A nemzeti színházzal... a képviselőházzal... Sári néni... avagy Szigeti Józseffel...? Vagy talán *Nilssonnal*? Igenis *Nilssonnal*... vendégé az elsőség.

Önök szives olvasóim mindenekelőtt azt kérdik tőlem szivszorongva: „ugyan hány száz embert nyomtak, gázoltak, tiportak agyon e veszedelmes asszony hangversenye alkalmával? Mire én megnyugtatólag válaszolom: Ohó, nem oda Stockholm... akarom mondani Buda. Nem aféle potya mulatság volt ez, mint az a hirhedt stockholmi, sőt nagyon borsos árat kellett leszűrni még a legutolsó állóhelyért is.

Kék szemű, gödrös állu, üde szép asszonyka, Kitűnő technikával, mély érzéssel énekel — de az időnek sokat emlegetett „vasfoga” bizony az ő hangszálagjait is megtépázta egy kissé. Hangjában nincs meg már az a ragyogó koloratura, (a szedőgyerek valamiképp koleraturát ne szedjen) az az üde zománcz, mely szinte páratlan volt hajdanta — de annál fokozottabb az érzelmek melege, a megható bensőség, a megkapó előadói modor, kivált mikor azokat a kódós-homályos, édesbus svéd népdalokat csattogja.

Különbözik enek dolgában nagyon elkényeztetnek most minket boldog pestieket. Hiszen — vezérczikirói stílusban szólva — *Patti Adelina*

angyala: a nemzeti közérzet magasztossága ellen, hisz ez áraszt dicsfényt a népek életfájára!... De ha beismerjük, hogy az igaz hazafiság amaz intézményekhez való hü és tántorithatlan ragaszkodásban s azon törekvések elővitelére iránti tevékenységben határozódik, melyek valamely nemzet életének lényegét képezik: kérdésbe tehető: elvárhatja-e bármely nemzet is idegen ajku fiaitól, hogy behasnanak szívének rejtekébe, oda hol a tiszta hazafi érzelmek szent forrása fakad, hogy abból lelkök számára éltető nedvet mérítsenek?...

Azt hiszem jogosan csak akkor, midőn a nemzet szive kulcsának, a nyelv bírása által tulajdonába jutottak!

Elmondhatjuk tehát: • Nyelvében él a nemzet! A nyelv a szív, a központ, a tetre készítő rugó a népek lelkületében!... s miként az óra csak úgy lehet pontos időmérő ha kerekei rugékony központból nyerik a mozgató erőt, hasonlóan valamely nemzet is csak akkor oldhatja meg minden irányban feladatát, ha nyelvben fejlődött és erős!...

A nemzetek örüllői nagyon ismerik e megdönthetetlen igazság valódiságát, épen azért mindent megkísértenek anyanyelvök megvédése, ápolása s terjesztése céljából... .

Minket magyarokat méltán megillet e tekintetben némi szemrehányás, és pedig nem csak ott az erdélyi részeken hol a magyar közmívelődési egyesület ma már nagymérvű mozgalmat indított a régi mulasztások lehető helyreállítása, nyelvünk terjesztése s az az iránti rokonszenv éberresztése tekintetéből, hanem itt a felvidéken is, hol a Sátorhegyektől a Viharlatóig, a szinnai kőtől Sztropkó váráig a mult

is „előre veti már az árnyékát.” A vigadóban tehát a svéd csalogány büvöl-bájol, az operaházban pedig a két talján filomela Tuolla és Bianchi bájol-büvöl. E héten pláne *együtt* léptek fel — ami még nem történt — még pedig a Hugonottákban és a legöregebb, legkopaszabb habituék sem emlékeznek ily fényes opera-estélyre. De kaptak is ám olyan rengeteg koszorukat, akár — egy ujhelyi omnibuszkerék.

A nemzeti színháznak is megvolt a maga eseménye. Csiky drámája „a sötét pont” került először színre és kiderült, hogy az a sötét pont fénypontja Csiky eddigi irodalmi működésének. Márkus Emilia remekelt a *nehai* czimszerepben. Csiky ugyanis eleinte Lidiára keresztelte szellemi szülőttjét, és csak később változtatta a föntirt pogány névre.

A népszínházban *Sári néni* (ominosus nomen!) mutatta be magát. *Sári néni* — horribile dictu! *Blaháné* adta. A premiére előtt minden emberfia — magától érthetőleg — olyan anyókat képzelt a czimszerepben, mint amilyen teszem azt *Petőfinek* ösmert *Sári néni*-je:

A küszöbön guggol *Sári néni*,
Guggol s nem áll; nem akar már nőni.
Van nyergelve pápaszemmel orra,
Varrogat, tán szemfedőjét varrja.
Sári néni; hej mikor kendet még
Sárikámnak, hugonnak neveztek!...

Hát ime: a várt összezsugorodott, töppedt anyóka helyett előugrik egy darázs dereku, mosolygós ajaku, tüzről pattant menyecske, kinek olyan a nézése... olyan a járása... jaaj!...

Hja az már más! Így már acceptható a jó *Sári néni*.

idők óriási mulasztásaival találkozunk szintén minden lépésnél!...

A sok szép magyar családi s helynevek fennen hirdetik, hogy e vidéken egykor nemzeti nyelvünk zengett a lakosok ajkain!...

Vajjon hová lettek ama népek!... Ki némitotta el, azokat az édes beszédű ajkakat?!

Észak hideg szele s a közöny fagyasztó légköre!

E tudat által érezték magokat indítatva megyénk jobbjai a magyarnyelv terjesztő egyesület megalakítására, hogy annak körében nyelvünk s nemzetünk számára meghozzák áldozataikat s ezek érdekében nemes tevékenységre buzdítsanak másokat is.

Nagy feladat az, melyet ezen egyesület magáénak vall; nagy és nehéz, de megdicsőítő!...

Minden igaz honfikebel szereti hinni, hogy e nemes törekvés a siker koronáját kiérdemli!

De hogy ez a szent óhajlás annál biztosabban valósuláshoz jusson, szükséges komolyan körültekintenuk, hogy a körülményekkel, melyek között s a nehézségekkel, melyekkel szemben az egyesületnek működni kell, megismerkedve, a tetterőt megtörpítő netán elágazó nézetek egy közös célpontra felé irányításával a siker megközelítése annál inkább lehetővé legyen.

Hogy a magyarosítás nagy eszméjének megvalósulásához vezető ut egyengetésére első sorban a kisedővodák vannak hivatva: ez oly általánosan elismert igazság, mely indokolásra nem szorul.

Mig azonban az ovodák létesítésének feladata általánosságban megoldva nem lesz, mindaddig a magyarosítás nagy munkája a népiskolákra van utalva.

A darab amolyan „megjárja” népszínmű, melybe *Blaháné* gyújtó dalai lehelnek életet. Irta *Almási Tihamér* az ő szokott népszínmű *receptje* szerint. Vajjon azokat az ördögös pirulákat is nem *Almási* preskribálta-e *Évvának*... lévén *Almási* tulajdonképen senki egyéb mint *doktor Balogh Tihamér* (rendel d. u. 2—4-ig — kivéve mikor drámákat farag)

A Kisfaludy-társaságnak volt gyűlése tegnap este. A teremben ember ember hátán, (az enyémen *Thaliának* egy nyurga növendékpapja) — *Szigeti József* bácsi lévén a felolvasók egyike. „Tüzből” című kis vigjátékát olvasta fel. Gyöngye művecske, de van benne néhány pompás ötlet, melyek a szerző-felolvasó zamatás humoru előadásában érvényesülve! még zord Gyulait is mosolyra! pohos Csiky Gergelyt pedig haszengető kacajra indíták. Jutott is taps az öregnek anyyi, mintha legalább is *Fallstaff Jankót* játszott volna.

A gyűlésezésnél tartván, ideje, hogy rátérjek a képviselőházra, mely ujjalag életre pezsdült. Nevezetes eddigelé csupán az esett meg benne, hogy *Olay Szilárd* meginterpellálta ama bizonyos minisztert, ama bizonyos kézcsók ügyében. Amde a „csók” érdemes szerzője (nem *Dóczy!*) nem lévén jelen a nagy eseménynél, a csókos casus még nem lett megoldva.

Ligeti Jenő.

U. i. Holmi 7000 forintos postasikkasztások is voltak e héten. De mi ez a tenger sima tükréhez (a félmillió poszkiszlihez) képest! Szót sem érdemel!

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

És már épen e körülményben képződik a kivített nehezítő gordiusi csomó!...

A tótajku tanköteles belép az iskolába minden nyelvérzék nélkül, egy nagy adag alszógyennel lelkében...

A tanítóra már mindenekelőtt e két nagy ellenség leküzdése vár. Fel kell költenie minden egyes gyermeknél az alvó nyelvérzékét, s eltávolítania az alszógyent, hogy a magyarosítás nagy munkájához hozzáláthasson.

A legjobb esetben is hónapok telnek belé, míg a Sczilla és Charybdysz is gyűrűzetei közül kiküzdí magát s a cél felé tekinthet.

És pedig ennek multhatlanul meg kell történnie, különben lefolynak az iskolai évek anélkül, hogy a magyarosítás szent törekvése nem hogy maradandó, de még csak számbavehető nyomokat is hagyna hátra a gyermek lelkében...

Itt e sziklafalnál bukik meg a magyarosítás nagy eszméje a legtöbb tótajku iskolában.

Mily nagy előny lenne, ha az iskolai éveket óvoda előzné meg, ahonnan már némi nyelvérzék hozna magával a gyermek az iskola falai közé az alszógyen helyett!... Mily nagy előny! és pedig nemcsak a magyarosításra való tekintettel, hanem a mi az iskolai működés fő feladata: értelem fejlesztés, szivnemesítés tekintetében is. Mert hogy az iskolai magyarosítás a tulajdonképeni népnevelés háttérbe szorításával fűződik egybe: mondanunk sem kell...

Óvodákat tehát óvodákat az iskolák mellé. Ez lenne a mai kor feladata. A „Magyar nyelvet és népnevelést terjesztő egyesület” így fogna valóban megfelelni szep nevének, különben odaadó törekvéseink nagy részben csak csalfa látszatot fognak eredményezni, önámítására nemzetünknek.

Az iskolai magyarosítás másik akadálya a közönyben keresendő, mely ugy a nép, mint különösen azok részéről mutatkozik, kik lelki fölnyűk s anyagi körülményeiknél fogva épen hivatva lennének arra, hogy a helyi népiskolák ügyének elővitelért meghozzák időnként áldozataikat s azokat erkölcsi s anyagi támogatásban részesítsék.

Kik a falusi közélet embereivel közvetlen és folytonos érintkezésben nem állanak s azoknak csakis kiválóbb alkalmánál tanusított magatartását figyelik meg a pillanat benyomásának hatása alatt, sohasem a közönyben keresik az e vidéki népnevelés s magyarosítás elmaradottságának alapokat.

Legtöbb kárhóztatás éri e tekintetben a nép lelki vezéreit.

Igaz, hogy a vezér van hivatva csapatját küzdelemre lelkesíteni s győzelemre juttatni... De hát a sereg lehangeltsége nem megtöri-e a vezér lelkesedésének szárnyait? Volt-e valaha rá eset, hogy a vezér egymaga leküzdötte volna elleneit, ha a csapat nem követte őt?!

Hogy pedig a gátvető közöny rétege a legmelegebb szavakkal is egykönnyen feloldható legyen, azért nem képzelem, mivel annak gyökere a nép nehéz anyagi viszonyaiban s tulterheltségében rejlik.

Az állam sok követelményekkel áll velünk szemben. A nagy teher sulya alatt meglankadt, s érzékeiben megtompult nép kebele csak pillanatokra pezsdül fel, különben pedig szokott apathiájába zökken vissza.

Ez óriási sziklafal eltávolítása, óriási erőt igényel...

E vidéki iskoláink a legtöbb helyen elhagyatottságban sinlenek. Tanítóink a létfenntartás feladatával küzdenek.

Tengődő körülmények, megoldhatlan anyagi gondok között ki lenne képes szellemi munkára s annak sikeres elővitelére?

Ha a népnevelést s magyarnyelvet terjesztő egyesületünk szegény iskoláink s tanítóink részére a kellő anyagi gyámoltást az állam kegyeiből elővarázsolni képes lenne: a nagy feladat sikeres megoldásának biztosabban nézhetnénk elébe...

Ami végül az anyagi és szellemi tekintetben hivatottak közönyös magatartását illeti: ezekkel szemben különleges feladata lenne egyesületünknek: az erkölcsi hatás sulyba vetése, és pedig nem csupán felhívó szózatok, hanem közvetlen érintkezések által.

Egy-egy tekintélyes s köztiszteletben álló egyén szellemi fölnyű s megnyerő modorával sok hódítást tehetne a tekintetben...

Igaz, hogy ez a kísérlet időt, fáradságot venne igénybe, de hát „qui cupit optatam cursu contingere metam, multa tulit fecitque sudavit et alsit!...”

Mindezekből nem az következik, mint ha egyesületünk jelenlegi törekvéseire a kicsinylésnek még csak árnyéka is férközhetné, hanem hogy fentiek megvalósulásánál önértékeléssel mondhatnánk el:

„Te éretted édes népünk, szent hazánk, Mind megtettük amivel csak tartozánk!”

Málozai.

Rövid pillantás a bodrogközi Tiszaszabályozó-társulat multjába, jelene és jövőjébe.

Abból az alkalomból kifolyólag, hogy a közmunka- és közlekedésügyi miniszter e napokban járt itt a „bodrogközi Tiszaszabályozó-társulat” védműveit személyesen megtekinteni, talán nem lesz érdektelen a társulatnak felette változatos keletkezése s kifejlődése és jövőjéről általánosságban megemlékezni.

A társulat 1846-ik évben alakult a Tisza, Bodrog és közvetve a Latorcza folyók vizeinek szabályozására; s ma — majdnem 40 év után — azoknak, kik a társulat életére — mit nemsokára részletesen is fogok ösmertetni — koruk vagy alkalmuknál fogva, egész keletkezéséig visszapillanthatnak: lehetetlen azt az emelő érzést elnyomni, mit bensőnkben a kitűzött cél sikeres megoldásának tudata mindenkor ébreszt; s annál emelőbb ez érzés, mennél nagyobb volt a küzdelem, mennél keményebbek voltak az akadályok, mik a cél elérését hátráltatták s nem ritkán megsemmisítéssel fenyegették. — Hiszen a társulat élete három évtizeden keresztül a legnagyobb önküzdélem képét tárja elénk; képét a bizonytalanságnak, mit az ellenállást felülmuló elemek gyakori csapásai csak növeltek, — vonásait az érdekeltség ebből folyó csüggedése és lazulásának, mely még egyrészt a társulat legnagyobb ellenességét, a pénzügyi helyzet silányságát támasztotta fel hosszú időre, másrészt az igazgatási szervezet folytonos változtatgatása által a kitűzött feladat kellő megoldását folyton hátráltatta. A társulat — mint messzeható közérdeket képviselő egyesület — nemes hivatásának körén kívül eső kicsiny tekintetek hosszú időn át mintegy megfásították az érdekeltséget s a közérdekkel össze nem egyeztethető hidegség fészkelte be magát a lelkekbe; s volt idő, hogy a társulat léte, tagjainak reményei, a nélkül a bátorító szellemi tényező nélkül — ki élen legtovább vezérekedtek s vezérekedik ma is — most már csak álomként, vagy legjobb esetben messze cél gyanánt tűnének fel előttünk!

A negyedik évtized folyamán kezdett csak a társulat helyzete észrevehetőleg javulni, pénzügyi viszonyai kellőképpen rendeztetni, igazgatási szervezete határozott s milderősebb irányt venni: s ma a bodrogközi gazda csudalattal bámulja azt a millió porszemekből, egyesült erővel alkotott építményt, mely határt szab a csapkodó hullámoknak s határt szab romboló erejüknek. Ma már legnagyobb részben élére a cél, mely a társulat előtt különösen kitűzve volt, s hogy mily eredménynyel lett elérve, tanúsága ennek a közmunka- és közlekedésügyi miniszter érdeklődése is, ki a társulat védműveinek — mondhatni — nagyszerűségéről személyesen volt alkalma e napokban meggyőződést szerezni.

Mindennek dacára lehetnek ma is, kik magán érdekből kifolyólag a szabályozás illetén eredményével sincsenek megelégedve s annak kisebb vagy nagyobb mérvű előnyeit kicsinyléssel fogadják; s lehetnek olyanok is — bár kevesen — kik a szabályozás kedvező hatását mennél kevésbé vagy egyáltalán nem érzik, de ezek részére is van szó, van vigasztalás; mert míg egyrészt — az emberi gyarlóságnál fogva — a közérdekekkel szemben minden egyes ki nem elégtelhető, másrészt az egészre való nagyfontosság tekintet, a feladatnak általánosságban, a lehetőség

gig sikerrel lett megoldása elfeledtetheti velök azt a hátrányt, mely a társulati tagok legnagyobb részének mint egésznek, a messze jövőre kiterjedő előnyével szemben, annyira jelentéktelen, hogy bánkódás vagy elégedetlenség magvát nem is képezheti.

Egyszóval a társulat mostanában majdnem 40 évi küzdelmeinek sikerét ünnepli, bizalom és reményteljes pillantást vetve a jövőbe, mely ugyan ma még titkos eseményeket takarhat fátyla alá, különösen az elemek hatalmával szemben; de a jelen megnyugtató képe s a mult elretentő példáiból merített azon nemes tudattal, hogy mily nagy és üdvös a közös célra való általános egyesület és munkálás hatalma: igaz bátorsággal is tekinthet annak szemei közé. Mostantól kezdve a fenálló művek általános és kölcsönös fentartása, de különösen a pénzügyi állapot rendezettsége az, mely a társulat jövő sorsát határozottan kijelöli, s ezt is csupán az egyesület, az általános önzetlen részvétel segítheti elő, mely jövő századokra alkotott művek fenállhatása és virágzásának kiváló tényezője! „Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, nem tehet sokat: egyesített erőnek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges. Mit ér egy csep viz? De millióként egyesült cseppek megdöbentő erőt fejtenek ki.”

..... r . . . . .

Mi módon hosszabbítsuk meg phylloxerás szőlőink termőképességét?

A ki a phylloxera által megtámadott; de még teljesen el nem gyöngült szőlőjére — a melyen a költséges védekezési eljárásnak egyikét sem akarja alkalmazni — még néhány jó termést akar szüretelni — a következő, a gyakorlatban kitűnő eredményt felmutató eljárás gyakorlatba vételét ajánlom. Megjegyzem, hogy az elmondandó kezelés csakis a rövid művelés alatt álló szőlőkben alkalmazható a legjobb eredménnyel.

A szőlőlevelek lehullása után messünk le a tőkefejről minden gyöngé venyigét, egy tőkén ne hagyjunk meg több vesszőt, hanem csak a tőke erejéhez képest 1—2, legfeljebb 3 erős szálat, ezután fődjük be a szőlőt úgy, amint azt közönségesen tenni szoktuk, de lehetőleg jó mélyen, hogy a tőkefejekre és az azon meghagyott vesszők alsó rügyeire (szemeire) minél több föld halmozódjék fel. Tavasszal az így befodított szőlőt nem nyitjuk ki, hanem csak a töltés fölött messük meg a meghagyott vesszőket két szemes csapokra. Az eredmény az lesz, hogy a tőkefeji fiatalabb részei s a föld alá került csapok igen buja gyökereket bocsátanak a tápdus színtalajba, ezek által helyettesítve lesznek a megtámadott és elgyöngült főgyökerek. A kapálásokat igen sekélyen és ritkán végeztessük, nehogy a fiatal és sekélyen elterülő gyökerek elvagdaltassanak és hogy a föld a tőkéről le ne huzassék, inkább gyomlálással tartsuk a szőlőt tisztán. Igyekezzünk változtatni a földet minden felesleges hajtást eltávolítani és a meghagyott vesszőket csonkázuk lehetőleg rövidre, hogy ez által a tőke tápkészletét a fürtök fejlesztésére szorítsuk.

Az elmondott eljárással kísérlet tetetett az orsz. phylloxera kísérleti állomás farkasdi telepén, az eredmény annyira kielégítő volt, hogy több bortermelő érdemesnek tartotta azt saját szőlőjében nagyban alkalmazni; de amint értesültem, sőt személyesen meg is győződtem; nem volt okuk azt megbánni, mert az alkalmazott eljárás következtében olyan nagy termést idéztek elő a phylloxera által már szembetűnően elgyöngült szőlőkben, a melyhez hasonló azokat meg teljesen egészséges állapotukban sem mutattak. Mint eclatans példát felhozom, hogy id. Petrovits István, leányfalusi szőlőbirtokos a fentirt mód szerint kezelte egy magyar holdnyi öreg szőlőtábláról 50 akó törkölyös mustot szüretelt. A termés minősége pedig, amint az összehasonlításból kitűnt, a legkevésbé sem lett a feltöltés következtében silányabb a közönséges művelés alatt álló szőlők termésénél; ami abban leli magyarázatát, hogy a feltöltés következtében a fürtök közel jutottak a földhöz, nagy részük pedig a földet érintette, és így teljesen élvezheték a talaj összegyűjtött érlelő sugárainak viszszerződését. — Ha a kezelés alá vett szőlő még nem elaggott és lapályos fekvéssel bir, az eredmény mindenesetre kielégítőbb lesz. A kinek szőlőtáblája sovány, igen helyesen fogja tenni (ha teheti), hogy ha a tőkesorok közé földés előtt teljesen érett trágyát terít.

A farkasdi phylloxera kísérleti telepen a leglapályosabb táblák egyikében van néhány közönséges öreg tőke, a melyek dacára annak, hogy már 12 év óta elősködik gyökereiken a phylloxera, még máig is évről-évre erős venyigéket nevelnek és kielégítő termést is adnak, holott a kísérleti telep hegyoldalaiból az eredeti közönséges szőlőtőkék a phylloxera pusztítása következtében már hat év előtt kivesztek. A lapályon levő és a jelen évben is termő állapotban levő tőkék hóolvadás és záporok alkalmával a hegyről lefutó viz által eliszapoltnak, miáltal

Folytatás a mellékletben.

13322, 13323, 13149. sz. Zemplénmegye alispánjától.

Körzés s eredmény esetén jelentéstétel végett kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1885. november 8-án.

Matolai Etele,
alispán.

Másolat. A tokaji járás szgabirájától. 2419/85. I. zs. Tek. alispán ur! Folyó hó 10 én éjjel Tokaji Lajos tarczali lakos tulajdonát képező 1 drb közép magasságu fekete színű 6 éves hámos, herélt lova, homlokán fehér csilaggal és (h. b. —20) jeggyel ellátva — a mezőről eltévedt. — mely körülményt országsszerte leendő köröztetés végett tisztelettel bejelentem azon hozzáadással, hogy járásom területén a kellő nyomozásokat egyidejűleg megindítottam. Tokaj, 1885. évi okt. hó 14-én Haraszthy Miklós s. k., k. szolgabíró.

A tokaji járás szolgabirájától. 2426/85. I. sz. Tekintetes alispán ur! Stiber József tarczali lakos tulajdonát képező 1 drb. 7 éves, közép nagyságu, fekete szőrü, herélt hámos, jegynélküli, — és 1 drb 9 m, barna szőrü, herélt hámos, homlokán csilaggal ellátott ló folyó hó 10 én éjjel a mezőről ismeretlen tettesek által ellopott, mely körülményt országsszerte leendő köröztetés végett tisztelettel bejelentem — azon hozzáadással, hogy járásom területén a kellő nyomozásokat egyidejűleg megindítottam. Tokaj, 1885. évi október hó 14-én Haraszthy Miklós h. szolgabíró.

A nagymihályi járás szolgabirájától. 3406. szám. Tekintetes alispán ur! Hivatalos tisztelettel jelentem, miszerint deregyői lakos Szabó Jasó Mihály kárára f. évi október hó 2-án egy hat hónapos fekete kancza csikó elveszett. Nagy Mihály, 1885. október hó 10-én. Füzeséri Tamás s. k. szolgabíró.

11844. sz. Zemplénmegye alispánjától.

Valamennyi szgabirónak.

Tudomás és közhírré tétel végett kiadatik. S.-a.-Ujhely, 1885. okt. hó 5-én.

Matolai Etele,
alispán.

Másolat. Közm. köz. magyar kir. miniszter 22947. szám. A magyar korona területén érvényes vasuti üzlet-szabályzat egyes pontjainak és D. függelékének módosítása tárgyában a cs. kir. ker. miniszter ural egyetértőleg, általam kiadott és a hivatalos lapban is közzétett szabályrendelet egy példányát tudomás és mihez tartás végett azzal küldöm meg a törvényhatóságnak, hogy a netán még szükséglenő példányokat az orsz. törvtár szerkesztőségénél megrendelheti. Bpest, 1885. szept. 15-én. A miniszter helyett Baross s. k. államtitkár.

12785. szám. Zemplénmegye alispánjától.

Valamennyi szgabirónak.

A másolatban mellékelt honv. miniszteri rendelet az illető községi előljáráskali közlés és azoknak megfelelő utasítása végett kiadatik. S.-a.-Ujhely, 1885. november hó 4-én.

Matolai Etele,
alispán.

Másolat. Magyar királyi honv. miniszter 47810/XIV. szám Zemplénmegye közönségének. Ismételten fordultak elő panaszok, hogy a községi előljárák és előljárási községek a rokkant-

sági nyugdíjban vagy egyéb pótdíjban részesített, avagy a rokkantak házában ellátási állományába felvett katonák — nyugzsold illetékéből — az ezekről szóló nyugtatványok láttamozásáért, avagy az életben létet és a tartzkodási helyet előtüntető igazolásáért közbenjárás díj fejében az illető katonáktól bizonyos összegeket követeltek, sőt azt egyszerűen a jogosultnak nyugdíj illetményéből levonták.

Miután a fentebb említett katonák által kiállított nyugtatványokra a községi előljárásságok (bírák, körjegyzők, rendezett tanácsú városokban a polgármesterek, rendőrségi közegek stb) és lelkészek által rávezetendő igazolás, nemcsak az illető katonai egyén, hanem az állam kincstár érdekében is történik, az előljárási közegek és lelkészek által az illető katonák nyugtatványaira vezetendő igazolások díjmentesek lévén, azok eszközésért munka- és fáradozási díj fejében bármily csekély összeget sem szabad követelni. Felhívom ennél fogva a címet, hogy hatósága területén az ily igazolásokra hivatott hatósági közegeket s nevezetesen a községi előljárákat ezen rendeletben jelzett tilalom felől értesítvén, egyuttal azt is adja tudtokra, hogy azok, a kik fentebb említett címen az illető katonai egyénektől bármily csekély összeget követelnek, avagy elfogadnak, e cselekményük ugyanazon következményekkel fog sújtatni, a melyeket a hivatali hatalommal való visszaélés és zsarolás büntette von maga után. Budapest, 1885 ik évi október 17-én. A miniszter helyett Gromon s. k. államtitkár.

Üzlet kimutatás.

Hivatalos piaci árkimutatás.

1885. november 23-án.

100 kilogrammonként.		frt.	kr.
Buza	legjobb	6	80
	silányabb	6	50
Gabona	legjobb	5	30
	silányabb	5	20
Árpa	legjobb	4	70
	silányabb	4	50
Zab		5	50
Kukoricza		4	40
Burgonya		1	90
Széna		3	—
Zsupszalma		1	80
Alom szalma		1	20
Marhahus 1 klg.		—	48
Szalona		—	60
Sertés-zsir		—	70

Nyilttér.

— Irály és tartalomért a beküldő felelős. —

T. szerkesztő ur!

B. lapja 42-ik számában azt olvastam: hogy a 37-ik számban megjelent „Férjére lőtté” című újdonság adatait a csendőri nyomozat szolgáltatva. Erre bátor vagyok kijelenteni, hogy az a nyomozat hamis volt, mert nekem nőmet soha eszemágába sem volt feljelenteni a jelzett gyilkossági kísérletért, amennyiben az sohasem történt meg, de ha megtörtént volna is, egy asszony golyója reám megfélemlítő hatással nem lehet. Egyébiránt a sárospataki őrsparancsnokot több ily helytelen eljárásért feljelentettem s a főparancsnokság

nekem adott elégtételt azzal, hogy az illetőt két társával együtt innét eltétette.

Sárospatak, 1885. nov. 25.

mély tisztelettel

Bucsi Szabó Réla.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs FARKAS BERTALAN.

Hirdetmények.

8-20

Öltöny szövetek

csak is tartós gyapjuból, egy középtermű férfi számára

3.10 méter / 4 frt 96 kr. jó minőségű gyapjuból,

egy / 8 " — " jobb " "

öltönyre / 10 " — " finom " "

12 " 40 " egész finom " "

Utazó-Plédek darabja 4, 5, 8 egész 12 frtfg.

Legfinomabb öltönyök, nadrágok, überziher, kabát és eső-

köpeny szövetek, tüffel, loden, commis, kammgarn, cheviotok,

női kendők és tekeasztal terítők, peruvien és doskingokat ajánl

alapított Stikarofsky Joh. — 1866 —

gyári raktára Brünben.

Minták bérmentve. Minta lapok a szabó mester

uraknak bérmentellenül. Utánvételes küldé-

mények 10 frton felül bérmentve.

Szövetraktáram 150,000 frt értékű képvisel és ma-

gában értendő, hogy világra szóló kereskedésben igen

sok szövet maradákok 1-5 méter hosszú vannak,

tehát kénytelen vagyok ily maradákokat jóval a gyári

áron alól eladni. Minden józan gondolkodású ember

be fogja látni, hogy ily kis maradákokból minták nem

küldhetők, mert egynehány száz minta megrendelésé-

nél rövid idő alatt semmi sem maradna meg, ennek követ-

keztében az tiszta család ha szövetkereskedők azt hirde-

tik, hogy a maradákból mintákat küldenek, ily esetben a

minták egész tekercs szövetből vágatnak, ezek eljárása tehát

mindenki előtt megfogható. Maradákok, melyek a

megrendelő izlésének meg nem felelnek, kicseréltetnek,

vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések elfogadtnak

magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

TK. 4610. sz.

1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Áron végrehajthatónak Csehily Miklós végrehajtást szenvedő elleni 582 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék (a nagymihályi kir. járásbírósg) területén lévő N.-Mihály városában fekvő, a n.-mihályi 138. sz. tjkvben A. I. 1. sor 207. helyrajzi szám alatt foglalt s Csehily Miklós tulajdonául felvett takarékpénztár belsősége s azon levő 62. népszéirási számú házra az árverést 1424 forint ezennel megállapított kikiáltási árbán elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi február hó 16. napján d. e. 9 órakor N.-Mihály város házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsírának 10%-át, vagyis 142 frt 40 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszter. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a homonnai kir. jbróság mint tkvi hatóságnál 1885. évi novemb. hó 16-án.

Szilágyi Béla,
kir. aljbró.

LINKESCH SAMU özv.

vasüzlet Eperjesen

ajánlja kitünő minőségű

krakói cserép-kályhát

fehér és díszes
színekben.

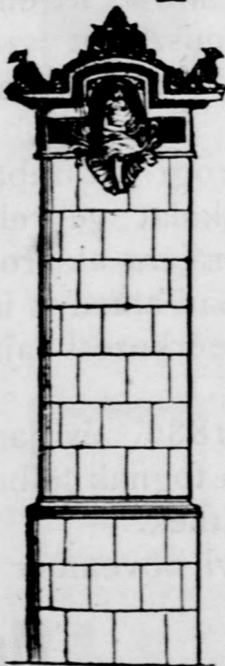
Kandallókat

TAKARÉK-

konyhákat,

bármimemű

kivitelben.

FA, KÖSZÉN

és

coaks fűtésre,

TÖLTŐ

és

szabályozható

készülékkel

berendezve.

legolcsóbb árakban.

Képviseleség: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

HIRDETMEYNY.

A s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár helyiségében, folyó 1885. évi decz. hó 3-án délutáni 3 órakor, a bank tulajdonát képező alább felsorolt termények nyilvános magán-árverés útján, a népbanknál megtekinthető mustrák szerint, vasúthoz szállitva elfognak árvereltetni.

50 métermázsa tavaszi buza.

100 " " rozs.

600 " " árpa.

100 " " malomvám élet.

250 " " zab.

S.-a.-Ujhely, 1885. nov. 27.

S.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár
Nyomárkay József.

Már megjelent

»ZEMPLÉN«
NAPTÁRA
AZ
1886-ik évre.
Ára 30 kr.
Kapható:
a „Zemplén” nyomdájában,
LÖVY ADOLF könyvkereskedésében,
és
özv. Guttman Lipótné kereskedésében

299. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. járásbíróság 2246/85. sz. végzése által a szerencsvideki takarékpénztár javára Zvolinszky Bronisláv ellen 300 frt tőke, ennek 1883. év szeptember hó 27. napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 34 frt 89 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1325 frtra becsült 2 borsajtó, 5 kád, 10 gönczi és 3 nagy hordó idei bor és 4 ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3374/1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Mádon a végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközzésére 1885-ik évi december hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladati fognak.

Kelt Szerencsen 1885-ik évi novemb. hó 21. napján.

Hegymeghy László,
kir. bir. végrehajtó.

716. sz.
VH. 1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sátoralja-ujhelyi kir. tvszék 8233/84. és a nyiregyházi kir. tvszék 6022/84. sz. végzésével Dentsch Herskó s.-a.-ujhelyi lakos és Kornfeld Jakab n.-czigándi lakos felperesek részére Alter Mór ezeltől dombrádi, jelenleg pedig s.-a.-ujhelyi lakos alperes ellen 1500 frt, illetőleg 100 frt s jár. erejéig elrendelt bizt. végrehajtás folytán nevezett alperestől Dombrádon 1884. évi október 22-én lefoglalt s 300 frt 20 kr-ra becsült ingóságokra a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíróság 5057/85. sz. kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínen, vagyis S.-a.-Ujhelyben alperes lakásán leendő megtartására határidőül 1885. évi december hó 3-ik napjának d. e. 9 órája tűztetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt széna, szobai butorok s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adati.

Felhivatnak egyúttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztásák.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1885. évi novemb. hó 20. napján.

Oltvány Béla,
kir. bir. végrehajtó

Birtok-bérbeadás.

Jesenócz községében 1200 magyar hold birtok, 20 holdas belső kerttel és regále-jövedelemmel együtt, 1886. évi január 1-től haszonbérbe kiadó. Értekezhetni Viczmándy Ödön tulajdonosnál Sátoralja-Ujhelyben.

3-3

Árverési hirdetmény.

Alulírott ezennel közhírré teszi, hogy folyó évi december hó 13-án, Ung megye területén lévő Viszokai tanyán, a leleszi prépostság tulajdonát képező birtokán, mindennemű gazdasági eszközök, u. m. vetőgépek, szekerek, ekék, takarmány, szóval mindenféle e szakmába vágó tárgyak szabad kézből nyilvános árverés útján — készpénzfizetés mellett — jutányos áron el fognak adati.

Kelt a Viszokai tanyán 1885. évi november hó 26-án.

1-2

Spiegel Bernáth.

400/85.

A felsőbodrogi vízszabályozó társulat igazgatóságától.

Hirdetmény.

A felső bodrogi vízszabályozó társulat részéről az alább jelzett munkálat végrehajtására ajánlati verseny hirdettetik.

Ezen munkálat áll:

A Ternava, a rákóc-vásárhelyi, a jobb- és balparti belviz levezető csatornák szilárd szerkezetű zsilipjeinek kiépítéséből, melyek közül az első 31,300 frtra — a három utóbbi egyenkint 17,800 frtra

s így mind a négy összesen 84,700 frtra van költségelve.

Az ajánlati összegnek 5%-ja készpénzben vagy az általános építési feltételek fizetésének 2. §-ában meghatározott állam értékpapírban bánatpénz gyanánt az ajánlathoz csatolandó.

Pályázók ajánlataikban kijelenteni tartoznak, hogy a pályázati feltételeket, műszaki terveket, költségvetést, helyi körülményeket, általános és részletes építési feltételeket tökéletesen ismerik, — továbbá tartoznak olvashatóan számokkal és betűvel kiírni, hogy a munkálatot, melyre ajánlataikat beadják, mily ár mellett készek elvállalni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki tervek építési feltételek és költségvetés Zemplénmegye Tőke-Terebesen (vasuti állomás helyben) Szladek Károly társulati mérnöknel megtekinthetők.

Felhivatnak mindazok, kik az itt említett munkálat végrehajtására vállalkozni kívánnak, miszerint szabályosan felbélyegezett és pecsétes borítékba zárt a feltételeknek megfelelő ajánlataikat következő felirattal;

„Ajánlat a felső bodrogi vízszabályozó társulat zsilipjeinek kiépítéséhez szükséges munkálat végrehajtására.” 1886. évi január hó 4-ik napjának reggeli 9 órájára alulírott társulati igazgatóhoz T.-Terebesen a társulati irodában annál is inkább nyujtsák be, mivel az itt meghatározott időn túl beérkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A benyújtott ajánlatok 1886. évi január 4-én T.-Terebesen az igazgató választmányi ülésben fognak fölbontatni és tárgyalatni, hol az ajánlat tevők is jelen lehetnek.

Tőke-Terebes, 1885. évi november 20-án.

Malonyay Ferencz,
társulati igazgató.

1-2

évről-évre újabb farások kerülnek a termékeny talajba, a melyek új gyökerek nevelése által folytonosan pótolják némileg — a phylloxera által okozott veszteséget, természetesen a tőke ezt a küzdelmet soká ki nem bírja, évről-évre gyengébb lesz és végre kimerül, mégis a phylloxera lesz a győztes.

„Bor. Lap.“

Különfélék.

(Az értekezlet) — melyre megyénk alispánja a bizottsági tagokat elnöki körlevél által hívta meg s amelynek tárgya a törvényhatóságok kormányelnök 10 éves jubileumán való képviseltetése, illetőleg az erre vonatkozó módok megbeszélése volt — f. h. 23-án a megyeház nagy termében, mintegy 60—70 mbi zottsági tag részvétele mellett tartott meg. Az elnöklő főispánnak az értekezletet üdvözlő szavai után az alispán előadta czélját az értekezletnek. azon reményét fejezve ki: hogy a hazafiúi érdemnek méltatása végett a megye törvényhatósága csatlakozni fog az e tárgyban megindult országos mozgalomhoz s küldöttségileg adand kifejezést az igaz érdem iránti elismerésének. Rendkívüli közgyűlést azért nem hívott most össze, mert a jövő hó elején több elintézendő fontos tárgy végett ily gyűlés tartása különben is szükséges lesz, kéri ennél fogva az értekezletet az üdvözlő küldöttség megalakítására. Az alispán után br. Balassa István emelt szót, tiltakozván az ellen, hogy az értekezlet a megye nevében határozzon, melyre egyedül a közgyűlés jogosított. A főispán erre a felszólaló megnyugtatóra kijelenté, hogy az értekezletnek nem célja a közgyűlés jogaiba vágni, de amennyiben a megye alispánja a törvényhatóság reprezentálására nézve preventive mindig intézkedhetik s küldöttségeket vezethet, — tehát az értekezlet megtartása és megállapodásában csupán az alispáni jog gyakorlatát látja. Br. Balassa nem tudja, de elhiszi: hogy az alispánnak van ily joga, de az csakis feltételes lehet, melyet utólagosan tartozik a törvényhatóság szankciója alá bocsátani s így fenntartja magának a jogot a tárgyhöz akkor szólni amidőn az majd napi rendre kerül. Ezután megválasztattak a tisztelgő küldöttség tagjai, kik a főispán vezetése alatt f. h. 28-án utaznak a fővárosba. A küldöttségi tagok a következők: Andrassy Tivadar gróf, Andrassy Géza gróf, Argalács Márk, Bencsik István, Balogh Géza, Battha Zsigmond, Bernáth Elemér, Beszterczey Ferencz, Bideskuthy Sándor, Bogyay Zsigmond, dr. Chyzer Kornél, Dókus Gyula, Dókus Ernő, Dongó Géza, Diószeghy János, Füzy Kálmán, Ferenczi Elek, Hammersberg Jenő, Kazinczy Andor, Lónyay Gábor, Liszy Ede, Mailath Jozsef gr., Molnár Viktor, Matolai Etele, Nemes Lajos, Nemthy József, Prámer Alajos, Puza Sándor, Perlsberg Ede, Pintér Ferencz, Pilisy Ferdinánd, Spilenberg József, dr. Schön Vilmos, Szirmay Ödön, Szemere Ödön, Szemere György, Szirmay Pál, Szentgyörgyi Vilmos, Szőlősi Gyula, Thuránszky László, id. Vay Sándor br., ifj. Vay Sándor br., Vladár Ervin, Zalay István.

(Gyászhir.) Krasznopolszky Ferencz, fiatal ügyvédet sulyos csapás érte. Neje szül. Meczner Leona háromhetes kinos betegség után f. h. 26-án délelőtt elhunyt. A szomorú hír mindenkit megdöbbentett s városszerte fájó részvétet keltett még azoknál is, kik közelebbről nem ismerték a kedélygazdag s mivel lelkü ifjú nőt, kit a boldog családi élet köréből oly korán kiszakított a kérelhetlen halál. Kiszakított pedig ép akkor, midőn egy újabb lénynek, egy kis leánykának adva életet, addig még nem ismert örömei és édes gondok várokoztak reá. A kis árva, az édes apa s a jölekkü rokonok gondossága mellett, megóva véstől, egy hosszú élet boldogságának minden feltételére szert tehet, ámde egyben, a legdrágábbban, mely még a legutolsó koldusgyerekek is kijut, sohasem lesz többé része: az édesanyai szeretetben. E tudat fokozza részvétünket s ha kitundunk is békülni a halál, e közös sors gondolatával, mégis végtelenül fáj az enyészet romboló munkáját látnunk ott, ahol az élet ugyszólván még csak alig kezdte meg a magáét. És ez természetes. A virág hervadása, mely azt bimbójában éri, mindig fájóbb benyomást tesz reánk, mint amikor már átélve a sugaras nyarat s a verőfényes őszt, a természetet kiszabott rendje szerint apránként látjuk lehullani megsárgult leveleit. Ily fájdalomra a hideg bölcsőlem vajmi kevés vigasztalót nyújt, de ha van balszám az ég sebre, azt csupán a hit magasabb költsézetében találhatjuk meg, mely az örök titku végzet bölcs akaratában való keresztényi megnyugvásra tanítván, bepillantást enged ama fényes világba, melynek útja a sir hosszú éjszakáján visz keresztül, s ahol a rokonlélek egyesülése az itt megszakadt örömei örök folytatásául ígérkezik. — Temetése tegnap d. u. 3 órákor ment végbe, nagy számú közönség részvételével, melynek csak kis részét volt képes befogadni a szűk udvarral bíró halot-

tas ház. A gyászoló férj és testvérek keservében a veszteség oly tragikailag tükröződött vissza szívük néma fájdalma, mint a folyó zajtalan mozgása, annak mélységéről tanuskodott. A gyászszertartás végeztével halottas kocsi helyezették a virágok és szebbnél szebb koszorúkkal elhalmozott koporsót s megindult a gyász kíséret a halottak csöndes birodalma felé, hol omló könyvek között adták át hamvait az örök nyugalomnak. — A gyászjelentés így szól: „Krasznopolszky Ferencz, ugy saját mint gyermeke Leonka, továbbá Metzner Mór, Béla, Antal testvérei és az összes rokonság nevében mélyen megtört szívvel jelentik forrón szeretett s feledhetlen neje, anyja s nővérük Krasznopolszky Ferencznét, szül. Metzner Leonának, f. évi november hó 26-án, d. e. 11¹/₂ órákor, életének 20-ik évében, boldog házasságának 13-ik havában, több heti szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 28-án d. u. 2¹/₂ órákor fogtak a róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni; az engesztelő szent-misé aldozat pedig f. hó 30-án reggel 8 órákor fog megtartatni. S.-a.-Ujhely, 1885. évinovember hó 26-án. Béke és áldás lengjen a kedves hamvak felett!“

(Uj lelkész.) A Feszatory Tamás halálával megürült sátoralja-ujhelyi gör. kath. lelkészi állást, — mint megelégedéssel regisztráljuk, 35 pályázó közül Kecskés Antal sámgoyi lelkész nyerte el s ez állásában a püspöki kormány által már meg is erősített. Örömközlünk szívesen: hogy azon tekintetek, melyeknek idevágólag lapunk közelebbi számában hangot adtunk, a döntő körök előtt is figyelemre lettek méltatva s a közóhaj, főispánunk támogatásától kiváló sulyt nyerve, oly gyorsan érvényesült. Az új lelkész állását csak a jövő tavasz elején foglalja el.

(Esküvő.) Olsavszky Jenő, szabdkai kir. törvényszéki bíró szerdán reggel vezette oltárhoz Major Anna kisasszonyt, Major István helybeli kir. törvényszéki bíró kedves, szép leányát.

(Az időjárás) rendkívül egészségtelen. A föld fölött állandóan sűrű vastag köd ül; az eső napok óta folytonosan lanyhál s azon példaszó hogy „össze egy véka eső: köből sárga egész a sárga földig fényesen be van igazolva. Szerencse, hogy még idáig az epidemikus betegségek rohamosan föl nem léptek, bár a gyermekek közt szörványosan mutatkozó vörhenyről már hallottunk, Andrást a tapasztalat kemény gyerekeknek tartja; holnap lesz a neve napja, remélhető azert, hogy jókedvében szétkorbácsolja a mogorva follegetet s a mi oly kívánatos volna már: kapunk egy kis száraz hideget.

(A hagyományos egyiptomi sötétségről) fogalmat szerezhethet magának az, akit esténként sorsa Ujhely városának különösen mellékutcáin kényeszerit végig botorkáznai. Imitt-amott merészkedik ugyan ezen utcákban is egy-egy árva lámpa dekorumnak okáért; de aki rideg keblökben a szerelem veszt-tüzét felgyújtja legálább esténként: ilyen könyörületet szív csak elvéve találkozik. Prózái nyelven szólva: e lámpák egész éjszakán át sötétségek által fényeskednek. Mint értesülve vagyunk: a képviselő-testület már ez irányban interpellálva is volt; de mint sok más, egy ezen mizéria orvoslása is elnapoltatott „ad graecas kalendas.“ És a lámpabérlő nyugszik a „fotogenba-bérokön.“ „Lámpavilágítás, meddig késsel az éji homályban!“

(A városunkban) állomásozó lovas katonaság közlegénysége ellen több oldalról panaszok merülnek fel. Igaz, hogy az u. n. „kulvárosi“ utcáknálunk mindmegannyi sártengert képeznek; de ez azért korántsem jogsitja fel Mars lóhátról beszélő fiait arra, hogy az ilyen sáros utcákon, a többnyire csak egyesek jóakarataiból improvizált járdaféle „gyalogutak“ vegyék igénybe s kényszerítsék magok előtt még a tisztességes urinöket is az utca közepén tátongó sarba térni, a gyermekeket meg plane: halálra ijesztgetni. Tisztelet annak a katonának lónak! de először mar csak jömagunk, ő meg majd háromszáz mértföldre utánunk. Fölkérjük a katonai parancsnokságot s ismert lojalitásától el is várjuk, hogy a legénységet ezen, a nagy közönséget inkommodáló szokástól el fogja tiltani.

(Dr. Ligeti Ernő) városunk fia ügyvédi irodáját helyben a Pintér féle házban megnyitotta.

(Tüzrendőri) szempontból igen kívánatos volt a hatóságnak azon közelebbi intézkedése melyszerint több házról az eresz alatt kibocsátott kürtöket egyszerűen konfiskálta. Az ilyen improvizált kémények több esetben voltak már szerencsétlenség előidézői, azért is semmi körülmények között sem szabad azoknak alkalmazását elnézni. Reméljük, hogy jövőre kellő gond lesz erre fordítva s ha a szükség úgy kívánja, a helyes intézkedésnek bírsággal is érvény fog szereztetni.

(Vakmerő lopás.) követetett el városunkban kedden éjjel. K. Gy. hivatalnok házában nyi-

tott padjáról hetenkét db. száradásra felaggatott fehér ruhát loptak el. A tettesek eddig eredménytelenül nyomoztatnak.

(Sommás uton.) Barancson f. hó 23-án lakadalom volt. Mit sem ér a mulatság egy kis „csih-puhi“ nélkül, ezt tartja a mi népünk s a lakadalmi legénység ezuttal is összetűzött, a mikor is egyik legény úgy fejen ütött baltával egy másik suhancot, hogy az harmadnapra meghalt. A törvényszéki bonczolás csütörtökön fogatosított.

(Halálozás.) Az ujhelyi polgárság egyi tipikus veterán alakja: Majorosi Sándor vett néhány nap előtt bucsút az élettől. Temetése f. hó 23-án ment végbe. Béke porain!

(Kiadásunkban) megjelent a „Zemplén nap-tára“ 1886. évre. Ára 30 kr. Érdekelte felek lévén nem üthetjük magunk mellett a reklám doboját s csupán becses figyelembe ajánljuk azt megyénk közönségének. Vállalatunknak — ugy szólván — még csak kezdetén állunk, de törekvésünk: hogy az évről-évre tartalmasabb legyen, s ekép minden körben nélkülözhetlen házi barátá váljék. Képeink bár nem számosak, de eredetiek; a mulattató rész irodalmi színvonalon áll, a közhasznú és közérdeku rovat pedig szintén haladásról tanuskodik. Ismételtén ajánljuk ugy egyesek, mint a községek figyelmébe.

(Szirmay Jusztin) asszony művirág-készítőnő, ki hosszabb időt töltött városunkban, s több ur családnál igen sikeres oktatást adott a művirágoknak készitési módjáról, innen pár napra Sárospatakra, s onnan Ungvárra utazik. Ez alkalomból őt, mint a kiknek bő alkalmunk volt e virágkészítőnő rendkívüli ügyességéről, izléséről s gyors tanitási képességéről meggyőződünk, ugy laptársaink, mint a nagy közönség figyelmébe szívesen ajánljuk.

(Amerikai gyümölcs.) D. M. czekei lakos pár év előtt, telve reményekkel, kivándorolt Amerikába. Sukcedált-e neki a „tengerekentuli“ élet, vagy sem: ez nem tartozik a dologra; elég az hozzá, hogy míg keblét a megzavargodás reménye dagasztotta ott az óperencziá tengereken túl, az alatt itthon árván maradt neje, reményteljes állapotba jutott. D-t amott a remények rutul megcsalták; de itthon még szembeszökőbb volt megcsalása, a minek a házastársak között örökös perpatvar lett a következménye. Változtatni akart ezen az alapon az asszony s az akarva nem akarva kompareáló kis csecsemőt elrejtette a szomszéd csürjébe, hol az artatlan teremtés hamarosan megdermedt. A bűnös nő felgyógyulásáig — a midőn a fenyítő törvényszéknek fog átadatni — őrizet alá helyeztetett.

Jó kereset. Egy szerény, jó bizonyítványokkal ellátott fiatal ember, ki magát helyi úgynökké kiképezni akarja, ajánlatos feltételek mellett azonnal alkalmazást talál. Hol? megmondja e lap kiadóhivatala.

Irodalom.

(Meglepő új mozgalom) érezhető hazai szépirodalmunk minden terén. Ifjabb erők lépnek utalan a versenyterre, új irányok támadnak és buzgó kiadók partolása által oly vállalatok létesülnek, melyek évtizedek óta pangó nemzeti irodalmunkat alig remélt magaslatra emelik. E nevezetes mozgalomnak központjává a „Gonduzó“ című szépirodalmi hetilap vált, mely 1 firt 50 kr. csekély áron az újabb magyar regény és beszély legkitünőbb termékeit nyújtja egy egybefoglalva, hogy belőlük a jelen magyar társadalom képe teljes elevenséggel all élénk. Előttünk fekvő legújabb megjelent 5—8. számaiban mindenekelőtt a lap főmunkatársának Tolnai Lajosnak két rajzára hívjuk fel a t. olvasóközönség figyelmét. „Vitorla kisasszony methodusa.“ Molière-i gunynyal festi és teszi nevetségessé egy fővárosi delnő elősdi furfangjait. A „Jobb ügy“ pedig erős jellemzés mellett oly rendkívül megható kis rajz, minő talán az első rangu írónk tollából sem került még ki. Folytatódnak az említett számokban Abonyi Lajos regénye „Az utolsó kuruczvilág“; Beniczkyné Bajza Lenké-é „A vér hatalmas“, Vértesi Arnoldé „Csiricsáry Bertalan ur ő méltósága“ és Belot Adolf francziából fordított regénye „A kigyó“. Költeményeket találunk Endrődi Sándortól, Majthényi Flórától, Inczédy Lászlótól és Lipcsey Adámtól. A kisebb elbeszélést és rajzot képviselik Mikszáth Kálmán: „A képviselőház karzatáról.“ Mind e regények és beszélyek részint hazánk történetéből, részint a jelen társadalmi életből vannak merítve vagy érdekes lélektani kérdéseket fejtegetnek és gazdag festés, elragadó elbeszélő hang, kedves humor vagy ostorozó szatira által tűnnek ki. Ajánljuk a kitünő vállalatot mindenkinek, ki az újabb irodalmat gyönyörködő és mulattató elbeszélésekből ismerni kívánja. A kiadó mindenkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványsszámmal, ki e végett levelező-la-

pon hozzáfordul. Az előfizetési pénzek a „Gond-
üző” kiadóhivatalába küldendők Budapesten, dob-
utca 14. szám.

Nilszon Krisztinának, a svéd csalogánynak,
ki tudvalevőleg folyó hó 24-ikén hangversenyt
ad a vigadóban, szépen sikerült arczképét hozza
az „Ország-Világ” legújabb november 21-iki szá-
ma, a lap élén. A lap minden egyes közleménye
nemcsak irodalmi színvonalon áll, de látszik, hogy
a szerkesztőség nagy súlyt fektet az aktuális
dolgokra. „Keleten” címmel igen érdekes közle-
mény olvasható Solder Hugó tollából, ki hossz-
szabb ideig utazott a Balkán-félszigeten; ezzel
kapcsolatban a balkán-államok térképét adja a
lap és több csinos képet Konstantinápolyból, a
konferencia alkalmából. Nagyérdeku czikk a
Radó Antalé is a Zrinyinyiasz modernizálásáról,
be is mutatván egy részletet e híres époszból
modern alakban. A lap többi közleményei kö-
vetkezők: „A hős káplár,” rajz a régi huszár-
életből Borostyáni Nándortól; „Oh költészet,”
költemény Posa Lajostól; „A görög kerámia”
(hat képpel) Farkasházi Fischer Jenőtől; „Elrejtve
mélyen,” beszély Szépfaludi Ö. Ferencztől; Hoff-
man Pál — 25 éves tanári jubileuma alkalmából,
arczképpel — n—től; „Köd” költemény Palányi
Lajostól; „A kolektor” regény a székely nép-
életből, Benedek Elektől; „A hétről” Hevesi Jó-
zseftől. A képek közül megemlítjük még a kiállít-
ás berekesztéséről készített sikerült rajzot és az
„Első hó” címűt. A változatos rovatok köv-
etkezők: Tudomány és irodalom, színház és mű-
vészet, ujdonságok, könyvpiacz, nők világa, vidéki
élet, sport, hymen, gyászrovat, innen-onnan,
rejtvények. Az „Ország-Világ” előfizetési ára:
jan.—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt,
július szeptemberre 2 frt 50 kr., június—decem-
berre 5 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész
évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy
óra 2 forint 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pal-
las irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz kü-
lendők, kecskeméti utca 6-ik szám.

CSARNOK. PROLOG.

Írta: Szabó Kálmán.

Egy izben huzamos ideig szenvedtem fejfé-
jásban. Külsőmön is meglátszott a betegség: sá-
padt voltam, mint a gonosz irigység. Emésztésem
is meg vala zavarva, mint egy aranyeres bürokr-
atának. Orvoshoz mentem. Ő megtapogatta a
gyomromat, kiöltette velem a nyelvemet, megfog-
dosta úteremet, s mint a hogy szokott végződni
az ilyen hokus-pokus: irt egy irgalmatlanul
hosszu receptet. — Az orvosságot bevettem; de,
mint olvasom is kitalálja — nem gyógyultam meg.
Akkortájt egy nagynevű, történelmi alakkal
egy fedel alatt, közvetlen az ő szobája mellett
laktam. Bujtuk mindketten a nagy könyvtárt, melyet
az öreg ur áldozatkészsége páratlanra tett
hét vármegyében. Az öreg ur tanácsára felhagy-
tam a pipázással, s megesküdtem, hogy többet
nem veszem számba a kurtát. Megis tartottam fo-
gadásomat — három napig. Ekkor erőt vett
rajtam ismét a szenvedély, s rabjává lettem to-
vábbra is a kozmánsnak.

Ijjen szöszegést követek el most is, midőn
fogadalmam ellenére ismét kezembe veszem a
pennát. De hiába! úgy vagyok ezzel az írószerszám-
mal, mint az agár a nyullal, hogyha meglátom,
nem hagyok neki békét. Kövessük tehát
szenvedélyünket s írjuk ide címül, mintha cím-
festők volnánk:

Fridolin a borbély,

(vagyis hogy fogják a gimplit.)

Budapest nagy város, van körülbelül félmil-
lió lakosa, sok palotája, s a mi különösen nagy
városias, fényt ad neki: vannak piszkos utcái;
utczák, minőket Konstantinápoly sem tud pro-
dukálni. A József-körutól keletre elterülő rész
pl. úgy néz ki, mintha Ázsiából lopdosták volna
össze. Épületei közt nem egy van, melynek re-
noválása még Noah apánk idejére esik. Agyag-
falazata, horpadt tetőzete, primitív, beszögezett
ablakai mind egy-egy krónika, melyek ha szó-
lani tudnának, többet volnának képesek mesélni,
mint Salamon Ferencz busásan honorált mono-
grafiája.

Lakóit sem tudni honnan valók. Csak az
egy bizonyos, hogy nem az Isten kezéből kerül-
tek ki, mert a világ ura saját képére nem terem-
hetett ilyeneket. Söpredék ez, mely templomban
csak akkor lehetett, mikor keresztelték. Azért
is iszik talán mindig pálinkát, mert akkor meg-
iszonyodott a víztől. Erkölcsi tótágast állanak:
lop, mint egy postatiszt. Ha gondolja, hogy
egy hatos van zsebedben, képes érette lemé-
szárolni.

Külső megjelenése is sajátos ennek a fer-
telmes emberi fajnak. Meztelán jár; de azért
cigarettézik. Soknak czilinder*) ékiti köcsz fe-

*) De milyen?

Szedő.

jét; de hogy mikor mosakodott, arra egyhamar
nem lehetne tanut fogni, mert babája már — fáj-
dalom — régen porladozik.

Nos? Ilyen városrészben foglalt állást a sors-
sal szemben Fridolin a borbély, vagy a mint őt
általánosan nevezni szokták: Fridolin a nyírász.
Üzlete a Nagy Fuvaros utczában volt, Boltjának
sárga tepsije messzire kilátszott, hivatván olló
alá a letarolatlan fejeket és szakállakat. A mű-
terem ajtaja felett a szokásos felírás: *Fridolin
Mátyás okleveles borbély, nyíró, fodorító, borotváló
és foghuzó műterme.* Oldalt egy fatáblán:

Borotválás csak 6 kr.

Nyírás csak 10 kr.

Fodorítás csak 12 kr.

Foghuzás csak 30 kr.

No, már azt hiszem, hogy ily olcsón nem
hagyhatja ott sehol az ember a haját, szakállát
és fogát!

Volt is forgalma üzletének, különösen va-
sár- és ünnepnapokon. Egyik kéz a másiknak
adta a kilincset. Jólétnek is örvendett a művész
Külsején is meglátszott, hogy mindennap jut egy
tyuk a fazékba.

Elégé bazirozva érezvén maga alatt a ta-
lajt, már-már arra gondolt, hogy megnősül, s el-
veszi szive választottját, midőn egyszerre, mint
felhőtlen égből a villám, lecsapott üzletére a:
lanyhaság.

Mi történhetett itt? — Semmi más, mint-
hogy egy borbélyüzlettel foglalkozó amazonban
veszélyes konkurrensre talált, ki szintén a Nagy-
Fuvaros utczában ütött tanyát.

Hogy pedig a dolognak bővebb magyará-
zatot adjunk, szükségesnek véljük a történet ge-
nezisére is világot vetnünk.

Fridolinnak atyja, ki — fájdalom — már
egy éve a *nehai* nevet használja predikátumul,
másodszor nősült meg. Egy meglehetősen csinos,
körülbelül harminczöt év körüli nőt választott ol-
dalbordájául. Fridolin, a junior, már akkor jól
megtermett kamasz vala; csinos is volt annyira,
a mennyire neki azt az égi végzet megengedé.
Fridolin, a szénior, vén volt, az asszony meg fiatal.
E két ellentétben mindjárt kész a borzas
kritikusok szerint az ugynevezett bonyadalom.
S csakugyan így is áll a dolog. Mihelyt a ház-
hoz ment az asszony, rögtön megcsinálta a háló,
s kivetette azt Fridolinra, a juniorra. De fuccs!
— Pótfár feleségének hálója most már másod-
szor hal nélkül került ki a vízből.

Ámde az asszony azért asszony, hogy so-
hase felejtse, s bosszuálló legyen.

— Megállj — gondola magában — ezt
megkésereled. Fridolin, a szénior, mint fentebb
említett, vén volt; de különben is már régóta
orrában hordá a haraugozó pénzt. Így állván a
dolog: ő kelme nemsokára a *fübe harapott*.

Midőn az öreg meghalt, az özvegy elérke-
zettnek látta az időt, hogy Fridolinon, a junioron,
bosszut álljon. Hogy pedig ezen tettét végre-
hajtssa, kitanulta a borbélyaságot. Midőn kezében
volt oklevele, Fridolin műterme mellett foglalt
posztót, s onnan kezdte meg a nyírász elleni
offensívát.

Legelső dolga volt, hogy üzletét fényesen
berendezze. Hivogatóul egy szép, rövid szoknyás
nőt festetett czimerül. Az est homályában kiles-
vén, hogy kiszemelt áldozata mennyiért dolgo-
zik, ő ennek a tarifának felét vette. Midőn így
rangosan elrendezett mindent: másnap jókor ki-
nyitotta boltját, maga pedig elterült fotelbe, s
várta az eredményt.

Épen vasárnap volt. Ilyenkor kerülnek eb-
ben a városnegyedben a kőczok olló alá. Azért
mihelyt a nap pirkadó hajnala megaranyozá a
keleti látóhatárt, az amazon műterme tele vala
a legszeszélyesebben bundázott alakokkal, kiket
ő, mint a bacsó a juhokat, egyenként megkop-
jastott, mindeniknek adván ráadásul egy-egy el-
ragadó mosolyt.

Nagy volt a hatás. A pálinkamérőkben egész
nap az új üzletről, annak szép tulajdonosáról és
elragadó modoráról, de főképp az üzlet szolid ol-
csóságáról folyt a szó. A látnoki tehetséggel fel-
ruházottak közül többen vészt is jósoltak ebből
Fridolinra nézve. És meg kell adni nekik, hogy
igazuk volt. Mert Fridolinnak már az első nap
alig volt annyi bevétele, hogy abból egy becsü-
letes ebédet megehetett volna. Így ment ez más-
nap, így harmadnap, így az egész hónapban.
Kosztját, kvártélyát mégtakarított pénzéből kellett
fedezgetni. Utóljára megkupogtatott pénze is mind
elfogyott. Helyzetének tarthatatlansága kézzel
foghatólag mutatkozván: elköltözött a veszélyes
donna szomszédságából.

(Vége következik.)

HIVATALOS RÉSZ.

801. k. i. sz. Zemplén vármegye számvevőségétől.
1885.

Értesítés.

Tudomására juttatom a községi, illetve kör-
jegyzőknek, valamint a községi bírának, hogy
az állategészségügyi rendszert terén észlelt hiá-

nyok elenyésztetése és az egyöntetű kezelés esz-
közlése, végett megyénk t. alispánjának folyó
évi 12,856 számú rendelete következtén a megyei
számvevőség által tervezett *igtató könyv*, a vá-
sári bizottságok által vezetendő *jegyzőkönyvi*
nyomatványok végre az u. n. *vágatási lajstromok*
(melyek a „Zemplén” nyomda tulajdonát képezik)
megjelentek.

A fent idézett t. alispáni rendelet szerint e
nyomatványok forgalomba bocsájtását a megyei
számvevőség eszközözi.

Minthogy a községek ezen nyomatványo-
kat igényeik szerint, *azonnal beszerezni és haszná-
latba venni tartoznak*: értesitem a községi, illetve
körjegyzőket és községi bírákat, miként az egy
ivre nyomtatott 1 kros, 3 kros és 5 kros mar-
halevelek igtató könyvét, a külön ivre nyomta-
tott lólevelek igtatókönyvét, valamint a külön-
külön iveken kiállított vásári bizottsági jegyző-
könyvet és vágatási lajstromot, mert az azokért
befolyt összegek külön-külön számlán fognak el-
számoltatni, ne egy, hanem annynyi megkereséssel
rendeljek meg, ahány nyomatványért hivatalom-
nál befizetést eszközölnék.

A most ismertetett nyomatványok meg-
rendelési ára következő:

1. Marhalevél igtatókönyve (1 kros, 3 kros
és 5 kros marhalevél ebbe igtattatik) ivenkint:
1½ kr.

2. Lólevél igtatókönyve, ivenkint 1½ kr.

3. Vásári bizottságok részére való jegyző-
könyv ivenkint: 2 kr.

4. Vágatási lajstrom, ivenkint: 2 kr.

Felesleges mondanom, hogy a megrendelési
összegek hivatalomhoz *előlegesen* beküldendők
lesznek.

S.-a. Ujhely, 1885. évi nov. hó 24-én.

Dongó Géza,
m. főszámvevő.

13955. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Körözés végett kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1885. nov. 11-én.

Matolai Etele,
alispán,

2506. k. i. sz.

A nagymihályi járás szbirájától.

Tekintetes alispán ur!

Hivatalos tisztelettel, van szerencsém jelen-
teni, miszerint f. hó 24-én Nátalfalva községében
egy, két éves fekete színű, herélt csikó, homlokán
csillaggal találtatott bitanságban.

Füzesséry Tamás,
szolgabíró.

10921. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Körzés és eredmény esetén jelentésétél
végett kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1885. szept. 26.

Matolai Etele,
alispán.

5792. sz. 1885.

Hontvármegye alispánjától.

Hontmegyebeli Csáb község határában f.
évi július hó 10-én egy egészen hülye s beszélni
nem tudó 18-24 éves leány találtatott s a csen-
dőség által bekísértetett, kiis jelenleg a hontme-
gyei kórházban tápláltatik.

Illetősége s honnan való származása itt tel-
jesen kipuhatolhatatlan, felkérem tehát miként az
/./ alatt ide társított leírás alapján azon leány
származási helyét s illetőségi községét hatósága
területén nyomoztatni a az eredményt velem
közölni sziveskedjék.

Ipolyság, 1885. augusztus 25.

alispán helyett;

Leczvánszki Sándor,
főjegyző.

Másolat 141. sz. 1885. Hontvármegye főor-
vosától. Tekintetes alispáni hivatalnak helyben.
Az 5660. szám alatt kért személy leírást van
szerencsém egész tisztelettel betérjeszteni: a me-
gyei kórházban szállított ismeretlen illetőségű
hülye leány kora 18-24 év közt lehet, termete
közép inkább alacsony, szemei világos szürkék
fogai épek, orra széles, arc csontjai erősen ki-
fejlettek, haja szőke, rövidre van nyírva, emlői
elégé ki vannak fejlődve, testén különös ismer-
tető jelek nincsenk. Ruházata állott: egy ron-
gyos szoknyából, melynek színe kék fehér pety-
tyekkel, gyolcsos kelméből, azonkívül egy szin-
tén rongyos perkal kelméből kék és téglavörös
vonalu és virágu otthonka, kaczabajka; fején
egy fekete közepű vörös kockás széles szegély-
lyel ellátott kendő. Inge nem volt, lábain sem
volt semmi. Beszéde teljesen érthetetlen, arcán
teljes butaság és hülyeség kinyomata ül. Maga-
visellete csöndes, evő eszközöket tudja használni.
Napjában háromszor imádkozik letérdel, ebből
következtetni lehet, hogy róm. katolika, keresz-
vetéskor még is ki lehet venni, hogy tótul imád-
kozik. Véleményem szerint Bozóktól Csábig va-
lamely községből való. Ipolyság augusztus hó
14-én 1885. Dr. Bakó s. k. megyei főorvos.